

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05 Interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

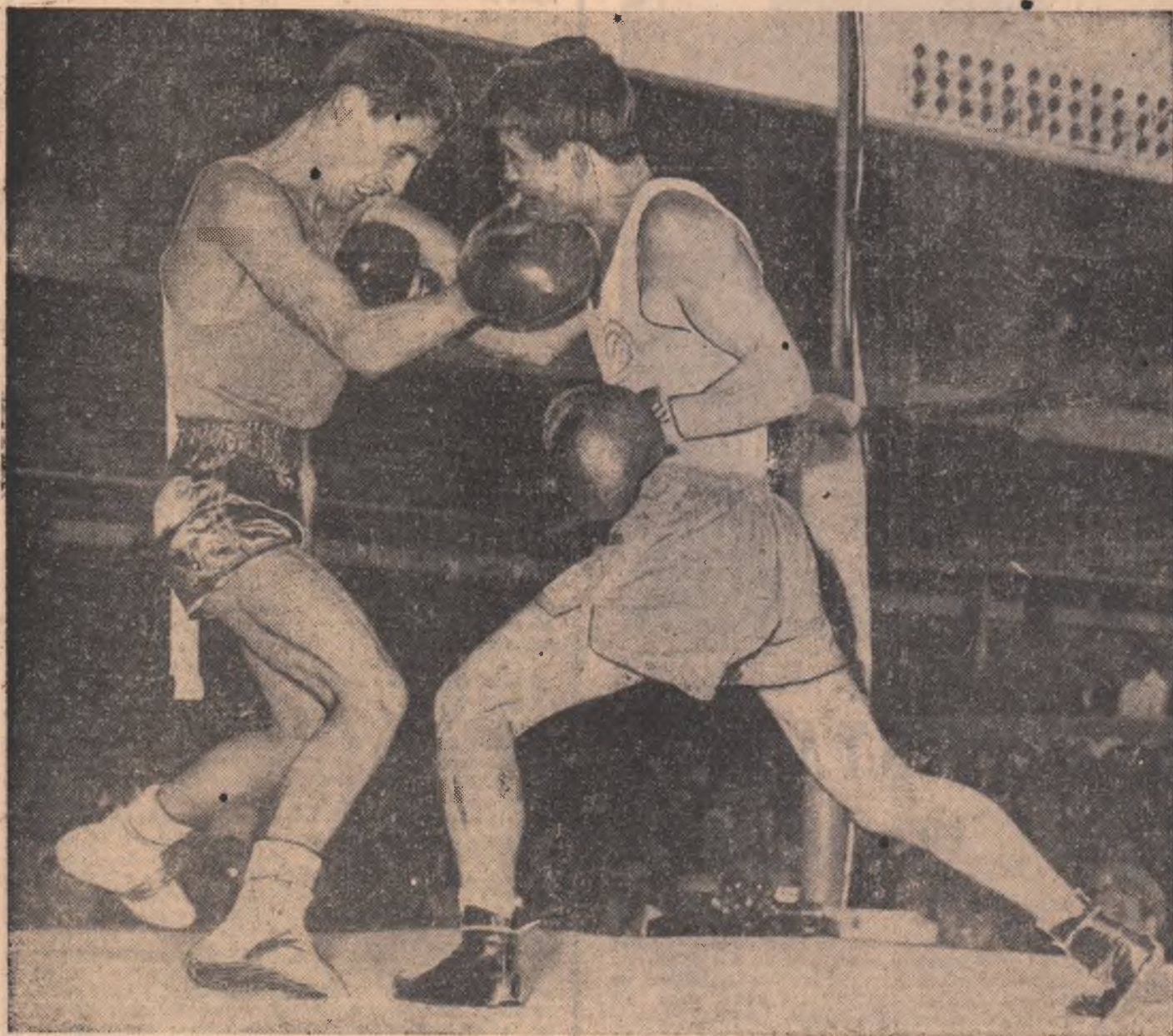
SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXIV Nr. 200 (5634)

Duminică 2 iunie 1968

După meciuri aprige, campionatele de box s-au încheiat ZECE TITLURI ÎN POSESIA BOXERILOR BUCUREȘTENI UNUL LA CÎMPULUNG-MUSCEL



NOII CAMPIONI NAȚIONALI

SEMIMUSCĂ: Petre Ganea (Dinamo București)
MUSCĂ: Constantin Ciucă (Steaua)
COCOS: Nicolae Giju (Steaua)
PANA: Aurel Simion (Muscelul Cimpulung)
SEMIOȘOARA: Calistrat Culoș (Dinamo București)
USOARA: Vasile Antoniu (Dinamo București)
SEMIMULOCIE: Victor Silberșan (Steaua)
MILLOCIE USOARA: Ion Covaci (Dinamo București)
MILLOCIE: Gheorghe Chivăr (Steaua)
SFMIGREA: Ion Monea (Dinamo București)
GREA: Ion Alexe (Dinamo București)
La juniori, au câștigat: Paul Dobrescu (pană) și Vasile Lehaduș (grea).

Petre Ganea (dreapta) plasează o lovitură la figură.
Ferici, Ciucă îl sărută pe antrenorul Marcu Spakou, după victoria obținută asupra lui Gruiescu

BELLA VISTA

Magie, careu luminat care atrage efemeridele cu forța căldurii unei uriașe veilleuse de loc intime. Cinci seri la rând, de fiecare dată timp de peste trei ore, magnetul corzilor paralele a fascinat mii de priviri. Și lumina s-au stins pentru a se reaprinde cu tot mai multă strălucire pînă la apoteoză seratei finalelor.

Am astăzi 11 campioni republicani, eroiași cu centuri, medali și cadouri, mîngiați de privirile unei codane în costum național. Sintem poate mai edificiași asupra perspectivei olimpice. Dar, după legea firii, vom uita într-o zi finalele din 1968. Ceea ce însă va fi greu să nu ne amintim este tabloul magnific de simbioză seară, a stadiului sîrîn în semicerc, dînd acolada simbolică întrecerilor din ring. Peste zece mii de oameni și-au mărturisit fidelitatea față de box onorind cu prezența lor, cu aplauzele și oftaturile lor, deopotrivă virtuțile, ca și slăbiciunile pugiliștilor.

Am auzit, repetată, pe gradene și în fotografiile de ring, întrebarea, aparent naivă, dar plină de miez, de optimism: ce va fi anul viitor la campionatele europene, încredințate Bucureștilor? Vor fi suficiente tribunele stadionului Republicii, vor mai fi bilete la hala Expoziției? Semnele acestea interogative conțin în fond un cec în alb acordat cu pline nădejdi boxului românesc. Ele recunosc popularitatea extraordinară a unui sport capabil să polarizeze, într-o singură seară de început de iunie, 15.000 de pasionați în jurul carului cu adevărat magic, dacă e să judecăm după forța sa de atracție.

S-au stins lumina și așază. Le-am însoțit ultimele pîlpîiri cu senzația certă că nu așteptăm decît reaprinderea lor, la proxima sîrbătoare a boxului autohton. Și aceasta e în firea lucrurilor...

Victor BANCULESCU

■ Cîmpulungeanul Aurel Simion, noul campion al categoriei pană, a primit premiul (un aparat de radio „Mamaia”) acordat de Loto-Fronosport celui mai bun boxer al finalelor.
■ Au fost premiați, de asemenea, antrenorii Constantin Nour (Dinamo), Ion Chiriac (Steaua) și Cristian Panaitescu (Muscelul — Cimpulung).

ULTIMA ORĂ

DINAMO BUCUREȘTI — RUDA HVEZDA PRAGA 5-2 LA HALTERE

ÎN SALA Dinamo din Capitală s-a desfășurat ieri după-amiază Intilnirea Internațională de haltere dintre echipele Dinamo București și Ruda Hvezda Praga. Dinamoviștii bucureșteni au reușit să-și aducă victoria cu scorul final de 5-2.

ECHIPELE DE FOTBAL ALE ANGLIEI ȘI U.R.S.S. — ÎNVINSE

În preliminariile olimpice, ieri la Ostrava, echipa Cehoslovaciei a dispus cu 3-0 (2-0) de reprezentativa U.R.S.S. și s-a calificat în turneul final din Mexic. (În primul joc fotbalistii sovietici cîștigaseră cu 3-2).
● Partida amicală de la Hanova, dintre selecționata R.F. a Germaniei și Angliei a revenit formației gazdă, cu 1-0 (0-0). În min. 81 șutul lui Beckenbauer a fost deviat de Labone în propriul poartă, apărînd de Banks. (Alte amănunte despre aceste meciuri, în ziarul nostru de mâine).

ÎN TURUL ITALIEI...

...etapa a 12-a (Gorizia — Tre Cime di Lavaredo, 213 km) cu sosirea la o altitudine de 2.300 m, a fost câștigată de Eddy Merckx în 20.25, care a preluat și tricoul roz. În această etapă Gimondi a pierdut 6:09 minute.

ÎN PRIMELE MECIURI DE DUBLU...

...din turneul de tenis de la Roland Garros, perechea Triaș-Năstase a dispus cu 6-1, 6-0, 6-1 de cuplul Perry (S.U.A.)-Zuleta (Ecuador). Ivanovici, Franulovici (Iugoslavia) au întrecut pe Dron, Nămureanu cu 6-4, 6-2, 3-6, 6-5.

Inspirat în fazele de poartă, Dumitrache înscrie un nou gol pentru echipa sa.
Foto: Fr. Bradford



ÎNAPOIEREA ÎN CAPITALĂ A DELEGAȚIEI DE PARTID ȘI DE STAT A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, CONDUSĂ DE TOV. NICOLAE CEAUȘESCU

Simbătă seara s-a înapoiat în Capitală, după o vizită făcută în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, la invitația tovarășului Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, delegația de partid și de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, care a fost întovărășit de soție.

Din delegație au făcut parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, care a fost întovărășit de soție, Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului

Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, și Aurel Mălnășan, ambasadorul României la Belgrad.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutăta de tovarășii Gheorghe Apostol, Alexandru Birădeanu, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, de membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și al gu-

vernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, generali, ziaristi români și corespondenți ai presei străine.

Au fost de față șefii ai misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, membri ai Ambasadei Republicii Socialiste Federative Iugoslavia.

Un mare număr de locuitori ai Capitalei, aflați pe aeroport, au făcut o primire deosebit de călduroasă conducătorilor partidului și statului nostru. Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer răspund uralelor mulțimii, după mîna cu numeroși bucureșteni care au venit să-și înlătime. Un grup de pionieri au oferit flori membrilor delegației.

(Agerpres)

Filmul meciurilor

Într-adevăr, excelent organizat și avînd nume „sonore” pe afiș, boxul poate oricînd concura în popularitate jocul cu balonul rotund.

Aseară, cu ocazia finalelor naționale de box, cu mai bine de o oră înaintea primei lovituri de gong, mii de spectatori luaseră loc în „pot-coava” stadionului din dealul Spirii. „Speriați” probabil de rafalele de ploaje căzute în cursul amiezii, mulți dintre martorii finalelor au pornit la arenă „înarmați” cu umbrele și fișuri. Norii care au defilat în pluton n-au mai dat însă drumul robinetelor astfel că reuniunea s-a disputat în excelente condiții. După această succintă introducere, ne permitem acum să vă prezentăm comentariile celor 11 „bătălii” ale ringului naționalelor de la semimuscă la... grea.

PRIMA SURPRIZA

Cat. semimuscă (48 kg). Primul meci al finalelor de seniori a oferit miilor de spectatori și prima surpriză. Tinărul dinamovist Petre Ganea a îmbrăcat tricoul de campion, răsturnînd toate previziunile. El a atacat curajos, din primul și pînă în ultimul minut, plătînd serii de mare efect la corp și directe de dreapta la figură. Prima repriză a apărînt, ce-i drept, stelistului Vasile Drăgan care, din defensivă, a contractat precis, stopînd atacurile impetuoase ale adversarului. Ganea continuă atacurile și în repriza secundă, cînd

Drăgan nu schițează nici un atac. Dinamovistul îl forțează pe Drăgan să accepte lupta de aproape, construiește atacuri după atacuri, fapt care-l enervează pe acesta din urmă. Drăgan lovește deseori neregulamentar, cu capul sau cu mînușă deschisă, și e făcut atent de arbitrul Voiculescu. Ultima repriză aparține — de departe — dinamovistului. Drăgan este avertizat pentru un „cap” și, imediat este făcut groggy în picioare. În asemenea situație, totii judecătorii au acordat decizia tinărului Ganea, care cîștigă primul său titlu de campion.

(Continuare în pag. a 4-a)

„ALCHIMIA” PERFORMANȚEI

De la simplul rezultat, sportul a ajuns la o noțiune mult mai complexă, aceea de performanță în care se include, printre altele, apropierea ori depășirea acelor limite considerate maxime pentru capacitățile fizice ale omului, la un moment dat. Dar nu o asemenea analiză își propune articolul de față, ci cu totul altceva, fără a părăsi aria specifică performanței, privită însă din unghiul extrem de interesant al forțelor aparent exterioare, care concurează la realizarea marilor rezultate.

Dacă pînă nu de mult atletul în înțelesul cel mai cuprinzător al noțiunii, deci în sensul său olimpic care include și pe sportivii practicanți jocurile se angaja de unul singur în lupta sa cu timpul și distanțele, de la o vreme începe să apară și un alt tip de cercetător din domeniul științifice foarte diverse. Alimentația sportivului de performanță a devenit e însăși o sursă de literatură specifică; medicamentatia de asemenea (excluzînd, bineînțeles substanțele toxice ale dopajului tocmai pentru motivul că sînt potrivnice omului și nu în favoarea lui), pune la dispoziția celor care atacă plafonul superior al capacității fizice vitamine complexe, tranchilizante, fortifiante multiple; aerodinamica a înlesnit schiorilor găsirea acelei poziții favorizante pentru obținerea marilor viteze prin studiu în același culoar de vîd unde sînt testate și create condițiile înghîțirii spațiilor cosmice de către vehiculele epocii noastre; barocamera familiară zburătorilor astrali i-a primit, în ultimii patru ani, pe viitorii concurenți olimpici de la Mexic; psihologia, cu ce are ea modern, dar și tradițional (unii preconizează yoga ca mijloc eficient de deconectare după efort) este prezentă la startul comun al științelor în favoarea sportului, și start de la care nu absentează nici biomecanica. Tutoor acestora li s-a adăugat, de multă vreme, industria, nici ea străină de cercetarea științifică, dînd un utilaj ultramodern nu numai sporturilor mecanice (auto, aviație, moto, ciclism etc.), dar și celorlalte: prăjina de fibre, schiurile melaminatate, țesături speciale, piste de tartan și multe altele.

Performanța a devenit, după cum se vede, rezultanta unui efort conjugat și nu numai de factură musculară, ca altă dată; iar realizatorul ei poate fi asemuit unui beneficiar al unor surse variate de inspirație dar și de sprijin, un exponent al unor virtuți umane, pe care el, cel mai bine, le poate exprima prin propriile sale calități fizice, de voință și capacități tehnice. O gamă întreagă de elemente se combină, într-o rețoră nevăzută, în care au loc adevărate fenomene de transmutație.

Sigur că preponderanța rămîne de partea acestor din urmă atribuțe, dar nici celalalte nu pot lipsi, tocmai pentru că este vorba despre performanță. În fond, cu cît se urcă în scara valorică a efortului uman și cu cît acestea are de suportat un osalt multiplicat zi de zi, ceea ce cel departajează pe performer de ceilalți sportivi poate fi tocmai folosirea în plus a unui sau mai multor elemente ce-i stau la dispoziție azi și dintre care au fost enumerate aici doar cîteva.

A menține lupta sportivă, individuală sau colectivă, în perimetrul exclusiv al mușchilor și al regimului dur de pregătire, este și inuman și neștiințific. A căuta stabilirea unor procente matematice corespunzătoare fiecărui element care compune, în ultimă analiză, performanța este, în schimb, absurd.

Soluția logică este aceea a unei împerechieri judicioase a tuturor acestor adiacențe pentru obținerea celui mai favorabil unghi, a celei mai echilibrate soluții corespunzînd calităților fizice, morale, intelectuale și tehnice ale sportivului, adică individualității sale depline.

Em. VALERIU

ÎNAINTEA MECIULUI CU OLANDA:

LOTUL A—F. C. BRUGES 4-2 (2-2)

Ultimul joc de antrenament al jucătorilor aflați în lotul A, înaintea meciului cu Olanda, de miercuri, a avut loc ieri în compania echipei belgiene F. C. Bruges, care s-a stabilit pentru mai multe zile pe litoralul Mării Negre. E de la sine înțeles, deci, că belgienii au venit la odihnă, că odihna la Mamaia le prieste, pentru că în prima parte a jo-

cului de ieri s-au împus în fața selecționaților noștri, i-au dominat, au deschis scorul în min. 22, prin Carteus, au ratat prin Lambert două ocazii (în minutele 20 și 24) și chiar după ce Dinu și Dumitrache au înscris pentru echipa noastră (minutele 25 și 42), belgienii au reușit să egaleze prin Loscke, cu cîteva secunde înaintea pauzei.

Și pentru că a fost, totuși,

vorba de o verificare a potențialului jucătorilor noștri, trebuie spus că în primele 45 de minute echipa s-a mișcat în ansamblu greu, a practicat un joc confuz, că Dobrin și Sasu nu s-au văzut în teren, fapt ce a determinat pe antrenori să-i înlocuiască în partea a doua a jocului, cu Dumitriu II și Grozea. După părerea noastră, nu numai aceștia trebuiau înlocuiți. Am fi vrut să-i vedem pe gazon și pe D. Nicolae sau Mocanu (pe linia de fund) și poate chiar pe Dumitriu III, în locul lui Gherghel, care ni s-a părut extrem de obosit.

În repriza secundă atacul echipei noastre, prin introducerea lui Dumitriu II, a acționat cu mai multă fantezie și din nou Dumitrache și Dinu mai înscrisu cîte un gol (în minutele 46 și 65). Din păcate, însă, multe faze reușite create de Dumitriu și Grozea s-au „stopat” la Kallo care, în treacărt fie spus, nu deține forma lui cea mai bună. (Oare de ce nu a fost chemat în acest lot și Haidu, la această oră, credem, cea mai bună extremă stînga din țară?).

Oaspeții, deși conduși cu o diferență de două goluri, nu au cedat lupta, au dat, plină la

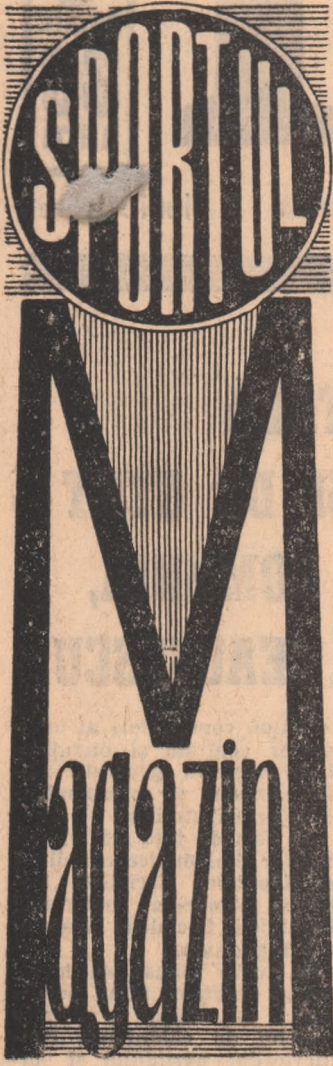
sîrșitului partidei, o ripostă serioasă selecționabililor noștri și numai o bară (Lambert) și cîteva intervenții de ultim moment ale lui Coman, au făcut ca scorul să nu arate altfel la sîrșit. A impresionat plăcut gabaritul înaintașilor belgieni Lambert, Carteus și Thio, care i-au supus la eforturi pe apărătorii noștri Halmăgeanu, Barbu și Ivănescu.

Pe scurt, cei aproximativ 5.000 de spectatori au asistat la un meci curat (trei faulturi în 90 de minute), la un antrenament util pentru jucătorii români și s-a bucurat de un arbitraj bun prestat de Andrei Rădulescu.

Formațiile: LOTUL A: Coman — Ivănescu, Barbu, Halmăgeanu, Deleanu, Gherghel. Dinu, Sasu (din minutul 46 Grozea), Dobrin (din minutul 46 Dumitriu II), Dumitrache, Kallo.

F. C. BRUGES: Bonne (din minutul 46 Mayer) — Bastyn, Deconinck, Axelson, Savat, Daele, Hinderyck, Thio, Carteus, Lambert, Loscke.

Cristian MANTU



RONCARD — FOTBALIST

De câteva ori pe săptămână, poetul Ronsard juca o partidă lungă de fotbal...

FRANCIS I AL FRANTEI — LUPTATOR

În timpul întrevederii de pe cîmpul Drap d'Or, Francisc I propuse gazdei sale, Henrich VIII al Angliei...

RICHELIEU — ATLET

În fiecare dimineață, cardinalul Richelieu făcea exerciții de sărituri în înălțime și în lungime.

GOETHE — ALERGATOR DE CROSS-COUNTRY

Marele poet Goethe făcea zilnic o lungă plimbare, care cuprindea obliga-toriu o alergare prin pădure...

Cine și-ar fi închipuit că aceste ilustre personalități au fost mari sportivi?

„CAMPIONI NECUNOSCUȚI”

CAROL MAGNUS — INOTĂTOR

chiar prin pomi; de asemenea, înnota în râuri.

H. LEREA

Împăratul cu barbă faimoasă practica toate jocurile și exercițiile (pe atunci nu se zicea încă „sporturile”) obișnuite pe vremea sa.

De fiecare dată cînd împăratul făcea baie, soldații găzduiau sale personale și cei mai importanți dintre demnitarii curții se aruncau în apă în același timp.

HENRIC AL IV-LEA AL FRANTEI — JUCĂTOR DE TENIS

La 16 septembrie 1594 — a doua zi după intrarea sa în Paris — Henric IV și-a petrecut timpul cu... jeux de paume (un joc cu mingea), bătînd succesiv douăzeci și șapte de adversari.

La sfîrșitul zilei, regele Henric IV avea cămașa ruptă și încălțămînta prăfuită. Totuși afirma: „Sînt foarte vici și bine dispus.”

RĂSPUNDE Ion Poștășu

ALEXANDRU PECHI, BUCUREȘTI. Fîind atent la imaginile transmise de pe „Wembley” de meciul Manchester United-Benfica, n-am reținut afirmația

dezlănți și unele elanuri poetice. „Aș vrea ca mica poezie pe care v-o trimit să dea aripi întregii echipe argeșene pentru atingerea punctului culminant — cucerirea campionatului”.

MARIN V. ISTRATILĂ, CONSTANȚA. 1) La ce echipe a mai fost legitimat fotbalistul Iancu. Înainte de a veni la Constanța? La... multe! El a jucat pentru prima oară fotbal cu... carnet în regula de legitimare la Flamura roșie București. În 1958. De aici, în 1961, a trecut la Dinamo Obor, o scurtă perioadă cîntînd și în efectivul lui Dinamo... București (Nu e așa că n-ați știut?). El a jucat un timp și la Bacău, dar afirmarea lui a început o dată cu jocurile pe care le-a făcut la Progresul București, C.S.M.S. Iași și, bineînțeles, acum, la Farul. Iancu este bucureștean de origine. Vîrsta lui: 28 de ani. Îi împlinește la 26 august. Poate că îl felicită cu acest prilej și... V. Mărdărescu!

AUREL POPA, SIBIU. Mirecea Dobrescu a fost de 5 ori campion la categoria mușca. Georgehe

la care vă referiți de. Dacă simpaticul Cristian Toșescu a spus, într-adevăr, că Bobby Charlton are 35 de ani, înseamnă că nu s-a luat după acte, ci după... chelia acestuia! Eu m-am uitat în acte: are 31 de ani!

OLIMPIU VANDOR, BRASOV. Vreți să cunoașteți... repartitiile celor 7 goluri primite în meciul de fotbal cu Elveția, de anul trecut: 3 — Mihal Ionescu și 4 — Dănuț, care a intrat în poartă după pauză. O împărțeați aproape zărețesc!

PETRU DELEANU, R. SARAT. „Dacă într-un meci de fotbal, un jucător de pe banca rezervelor — specialist în materie — poate intra pe teren pentru a executa o lovitură de la 11 metri, bineînțeles înlocuind și mai departe, din acel moment, un cochetier?” Nu! Lovitură de la 11 metri nu poate fi trasă (sau apărată) decît de un jucător care se află în joc atunci cînd s-a comis infracțiunea care a dus la acordarea penalti-ului.

CORNEL BURCEA, GALAȚI. Nu-mi închipuiam că F.C. Argeș are atîta simpatizanți pe meciurile gălățene! Și mai puțin bănuiau că simpatia aceasta va

graful de copii care lovește bine mingea. Ar fi timpul să ne trimiță astfel de poze și cei mari!

I. GHINESCU, COMUNA BOTENI. Așadar, o epigramă pentru aruncătoarea noastră de sulță, Mihaela Pencș:

Să sperăm că pîngă la J.O. această... inadvertență va dispărea!

A. LUNCA, TIMIȘOARA. Barajul pentru divizia A va avea loc în București, în zilele de 23, 27 și 30 iunie. Se va juca sistem turneu (fiecare cu fiecare), un singur tur. În cazul cînd în baraj va intra o echipă bucureșteană, jocurile vor avea loc la... Timișoara. Din partea cu vă interesați? A Progresului, A.S.A. Tirgu Mureș sau Steagul roșu Brașov?



Una din ambarcațiile care au pornit în cursa transatlantică „Golden Cockerel” (Cocoșul de aur), condusă de Bill Howel, fotografiată cu câteva zile în urmă pe Tamisa, lângă celebrul Tower Bridge din Londra

22 AMBARCAȚII AU LUAT STARTUL ÎN TRAVERSAREA SOLITARĂ A ATLANTICULUI

În dimineața zilei de 1 iunie (N. R. ieri), 22 ambarcațiuni cu vele de diferite tipuri, cu lungimi variînd între 6 și 18 metri și avînd câte o singură persoană la bord, au plecat din rada portului englez Plymouth pentru a se întrece într-o cursă oceanică de 4.828 km, ce se va termina în portul Newport, Rhode Island, în Statele Unite. Este vorba de a treia ediție a unei curse transatlantice organizată

de ziarul „The Observer” și care are loc din patru în patru ani. Primele două ediții au avut loc în 1960 și 1964. De data aceasta, participă pentru prima oară și o femeie, Edith Baumann, în vîrstă de 26 ani, din Aachen (R. F. a Germaniei). Ea va conduce un trimaran și va fi însoțită de cinele ei, Schatz. În 1960, la prima ediție, cîștigătorul, era pe atunci

complet necunoscut publicului. Îl chema... Francis Chichester. Șapte ani mai tîrziu, el avea să-și cîștige o faimă mondială, făcînd înconjurul lumii cu barca sa „Gipsy Moth”. În acea primă cursă, traversarea a durat 41 zile. Al doilea clasat, col. Hasler, a făcut 48 zile, Al treilea, dr. David Lewis, care ulterior a făcut și el înconjurul lumii, dar însoțit de soția și de cele două fiice ale sale, a făcut 55 zile; al patrulea, Howel, un fermier galez, a făcut 63 zile, iar primul străin, francezul Lacombe, clasat al cincilea, a terminat în 74 zile.

Ediția din anul 1964 a fost cîștigată net de francezul Eric Tabarly. Chichester sosind al doilea. Tabarly este, de altfel, și marele favorit al ediției actuale. Premiul întâi, oferit de ziarul „The Observer” constă dintr-un platou de argint pe care se gravează forma vasului și numele cîștigătorului. Cursa va fi foarte grea pentru toți concurenții. În primul rînd, fiecare din ei trebuie să fie aprovizionat cu vele de rezervă. Este mult mai ușor să înlocuiești o velă decît s-o repari. Totuși, mai toți concurenții au cu ei și o mașină de cusut pentru reparații minore. O altă problemă este alimentația. Pot fi luate numai acele alimente care pot fi preparate repede, cu cit mai puține complicații și care se pot mîncă calde, o nevoie imperioasă pe mare. Conform regulamentului de concurs, orice ambarcațiune trebuie să fie total independentă, în sensul că nu are dreptul de a apela la nici un fel de reparații, indiferent de ce natură, în timpul cursei.



„Gipsy Moth III”, ambarcația pe care celebrul navigator solitar Francis Chichester a participat, în 1964, la ediția a II-a a traversării Oceanului Atlantic

Cu toate greutățile pe care le prezintă o asemenea competiție, popularitatea ei crește cu fiecare ediție. Tot mai mulți cetezători ai marilor participă la ea, urmărind în ultimă instanță nu alt trofeu, cît autoritatea morală pe care și-o cîștigă și care le deschide larg porțile navigației mondiale.

Herb AUDREY

Duminicile unui nesportiv

Un personaj rocambolesc

Dacă l-ați fi cunoscut pe Bob Humphrey, ați fi fost întrutotul de acord cu mine că era un personaj rocambolesc. Atea umerii strîmbi, costumele în carouri și dungi prăpăstioase, fata roșcovană și vorba repetată a londonezilor din Chelsea. Dar, de sub pălăria pitorească, cu boruri largi și pleoștite de fotograf ambulant, te priveau niște ochi bruni și nevinovați, ca ai cîinilor bernardezi din munții Swizeriei.

L-am înțeles pe vremea, într-un tren care străbătea Austria în orele de noapte. Fuma preocupat figar după figar pe culoarul vagonului și arunca priviri nerăbdătoare în dreapta și stînga, căutînd un interlocutor. Trebuia să stea cu cineva de vorbă despre meciul de fotbal care avusese loc la Viena, pare-mi-se între o echipă portugheză și alta scoțiană. Mă gîsi pe mine, nepriceputul în ale sportului, dar, cînd, am înțeles că Bob Humphrey avea nevoie de cineva doar spre a-și desțeria sacul cu zăduf ce-l apăsa, neîntînd curios să aplece pîrerea altora, o dată ce și-o avea el pe a sa.

— Cu intenția — mi explică el — de a combate comercializarea și vulgarizarea unui joc pe cît de pasionant, tot pe atît de nobil. De a plăcurea într-însul pușin spirit, un strop de umor, adică genul jocului, pe care și maimușele îl au, numai omul îl pierde tot mai mult. Luna trecută am asistat la un meci, disputat pe stadionul din Milano. Am aflat, încă înainte de terminarea primei reprize, că rezultatul a fost „aranjat”. Am pîrșit stadionul, comunicînd telefonic la Londra ceea ce mi se șoptise la ureche și aveam să se dovedească întocmai. Săptămîna trecută, la un meci din Madrid, ambele echipe au fost cumpărate și scorul stabilit cu precizie din avun. Pot să-și spun multe atele, dar nu-mi ajung degetele mele și ale dămitale, împreună, ca să le dau de capăt...

Dezamăgit, dar continuîndu-și profesia din care trăia, Bob Humphrey devenise un stringător de fișe, deoarece își propusese să scrie, într-o bună zi, o carte demascătoare. Ar fi intitulat-o, pare-mi-se, cam așa: Sportul care ucide sportivitatea sau Balonul aducător de milioane sau Idealuri strivite de bocanci. Și multe alte fel de fel, care-i mișunau prin mințe, în timp ce fișele se înmulțeau în vaza lui, o dată cu decepția sa tot mai crîncenă. Acuza cluburile de fotbal că deformează optica și, cu ea, etica față de competiții, că antrenorii și conducătorii de echipe sînt îndeosebi antreprenori de glorie ușoare, iar multe din echipe i se păreau un fel de cușcărie de lichele, în care „velele vin, atele se duc, într-un tirg deșert și rușinos. Ceea ce auzise din diferite relatări și nivelul la care se discuta în marile cluburi trezise întru-însul senzația colcăielii îmunde dintr-un Camambert pe cale de facere. Spunea că sportul nu mai e un viciu viril, care fortifică, spirit și trup deopotrivă, înlesnind omului să-și descopere vîntul noi calități și facultăți, astfel că era tot mai nemulțumit, tot mai posomort de ceea ce vedea.

L-am reînțeles de mai multe ori, ultima oară în timpul războiului, la Madrid. Ziarul îl concedia și trăia din reportaje ocazionale, mai curînd politice decît sportive. Fișele însă continuau să le adune, cu aceeași îndrăjire. A fînit să mă asigur că, atunci cînd va avea lumina tiparului, cartea lui va „revoluționa” fotbalul și vorbului lui. Nu l-am mai văzut din dimineața aceei maderiene, cu vîntul bătînd de pe culmile munților înzăpezii încă în luna mai, și am tot așteptat apariția volumului, pe care promisese să mi-l trimită îndată după tipărire. Oare, tot mai strîngere fișe pentru el? Sau și-a încheiat apăsata terestră, între două trenuri, în vreun hotel ieftin unde trag de obicei gazetarii grăbiți?

Dacă-i așa, L-ar potrivii la creșterea și parafrază a epitafului propus de poetul atic Simionida la căpătîiul lui Timocreon din Rodos: „A călătorii mele, a visat necănit, vorbind mult rău despre mine, și aici odihnește Bob Humphrey, ultimul cavalier fără teamă și fără curaj al fotbalului european!”

Chestia cu rocambolescul n-aș mai pune-o, fiindcă are nevoie un asterisc și exploziații la subsoal, ceea ce pe monumentele funerare nu se prea obișnuiește.

George SBARCEA

Felicitări celebre!

În casa piteșteanului Ion-Puiu Dumitrescu, astăzi se toastează. Cătălin, mezinul familiei, stralucind portar al echipei de fotbal a Școlii generale și unul dintre pivotii echipei de mini-baschet a Școlii sportive Pitești, împlinește 14 ani, eveniment care nu a putut fi ignorat nici de... Ricardo Zamora. Celebru portar a ținut să facă micului său admirator din România o plăcută surpriză, trimițîndu-i din Barcelona fotografia sa cu autograf și o scrisoare (ca răspuns la corespondența lui Cătălin), cu sfaturi și recomandări... fotbalistice.



mai cînd legămîntul de fidelitate față de fotbal părea definitiv, o nouă felicitare, ex-

pediată de data asta din Paris și semnată de super-campion olimpic Jean-Claude Killy, vine să-i zguduie micului polisportiv din Pitești hotărîrea. Și, iată-l făcînd și lui Killy — implicit schilului — un jurămint de fidelitate.

S-ar putea ca, între timp, să fi sosit și alte felicitări. Poate de la internaționalul Ivo Daneu, sau din Melbourne, de la vestitul Ron Clarke. Ceea ce înseamnă că inima lui Cătălin este supusă la grea încercare... Opțiunea pentru un anumit sport devine, în astfel de condiții, deosebit de dificilă.

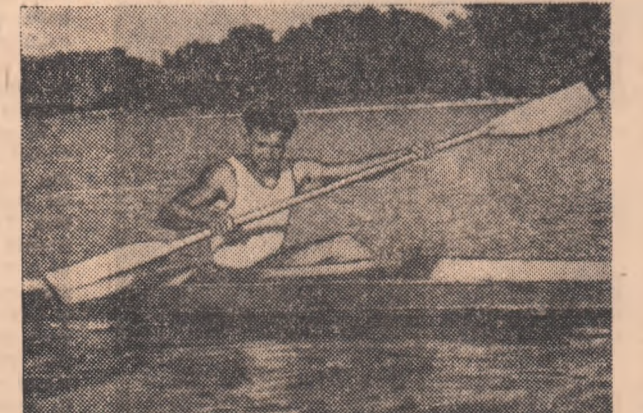
N. M.

Caiacul amiral

CU AUREL VERNESCU PE DRUMURILE PERFORMANȚEI...

Johny Weissmüller sau Jesso Owens? • La Gusu, ca-n povestirile lui Creangă • Miorca... • Klinkarul se răstoarnă după doi metri! • Placheta neagră • Cum începe lungul drum al gloriei

Aurul medalierilor împrăștiat, de peste tot, străluciri puternice. Camera, pentru reporter un adevărat panopticon,



„Copăcel, copăcel... Nu de alta, dar am mai pîfîit-o odată!”

ilustrații: N. CLAUDIU

aproape că n-ar mai avea nevoie de lumina neonului. În acea seară a amintirilor, în afara campionului, s-au așezat în jurul mesei — cu priviri pline de dragoste și admirație îndreptate spre „săgeata lacurilor” — micul Petrisor și mama lui, fata încîntătoare descoperită acum cîțiva ani pe pirta de nea a Postăvarului? Cine ești, dumezeata, Aurel Vernescu?

Nimic senzațional în biografia multiplului campion mondial și european. Dar, multe, foarte multe momente, din ceasurile de răsruce ale copilăriei și de mai tîrziu, care se cer povestite.

Aurel Vernescu s-a născut în 1939 — la 23 ianuarie — în București. Primii ani de școală — la „Sf. Iosif”. Cu note foarte bune și... din celelalte, cu obișnuitele zbgueieli printre bănci și cu gemurii sparte, mai ales în recreația mare. Așadar, fotbal. Fără veleități, însă. La fel ca și gimnastica. Adevărată chemare sportivă a ajuns mai tîrziu și aceasta mai ales datorită baclavalelor cu care buniucul premia pe cîștigătorii cursurilor — cu handicap — care se țineau, la șosea, duminică de duminică cu participarea tuturor băieților și fetelor din familie. Cu atletismul adevărat s-a înfîlțit cînd avea 12 ani.

Iolanda Balaș a descifrat frumusețea sportului, pe care-l cîntea cu milenii în urmă odele lui Pindar, de la Luiza Ernst. Aurel Vernescu a început să iubească atletismul prin — tot un vecin — alergătorul Mihail Truică. Și, într-o zi, și-a îndreptat pașii (ah, cu cită emoție, și azi stăruitoare!) spre „Tineretului”. Puștii de care Truică îi vorbea antrenorul Tintorescu era, însă, după înfățișare, un flăcău în toată puterea cuvîntului. A trebuit să aducă certifiacatul de naștere pentru ca antrenorul să se convingă că entuziasmul elev n-are mai mult de 12 ani.

Povestește Vernescu: „Era primăvară, cu flori și soare. În dimineața aceea am primit echipamentul. Ce-a fost atunci! Nimeni nu era mai fericit ca mine. M-am dus acasă, am rugat-o pe mama să mă lase să fac toate țigruțele și am fost, cred, mai cîminte ca niciodată.” Seara a văzut un film cu „Tarzan”. Johny Weiss-

Convorbiri cu domnul Gore

CINE PIERDE, CISTIGA

— Care este, după părerea dumneavoastră (I-am întrebat, potrivit unui nou obicei hebdomad, pe dl. G.) fenomenul cel mai semnificativ al săptămânii din urmă, sportive?

— Cazul lui Dan Coe de la Rapid care, dacă e să dăm crezare presei, ar fi refuzat o călătorie în străinătate, cu diurnă și bazar, din pricina, se pare, a unui conflict, dar ne-ma-terial, ci de vocabular și automat demnitate cu superiorii clubului.

Or, într-o vreme când afitia (din lumea fotbalului, firește) renunță la un punct de vedere) pentru o călătorie, a renunța la o călătorie pentru un punct de vedere...

O LECȚIE INVĂȚATĂ DE MULT ȘI PE DE ROST

Di. G. e bolnav, cu 39,5 grade.

Drept care, invitându-mă la căpătii, m-a rugat să-i citesc cu glas tare, ziarele de astăzi.

— E un articol pe două coloane despre „Sportivitatea pe terenurile de fotbal”.

— Citește-l, spuseră ochii d-lui G.

„Incidentele, ieșirile nervoase și actele de indiscreție din ultima vreme arată că echipele reprezentative (zice autorul în concluzie), trebuie să învețe a ști nu numai cum se câștigă un meci internațional, dar și cum se pierde”.

— Inutil, mormăie dl. G. din febră. Noi știm.

HAIDE MIMI!

— În sfârșit, cu apărut și la noi echipe feminine de fotbal, iar meciul disputat mai deunăzi, între jucătoarele de la „Filatura Română de Bumbac” și fabrica „Progresul” indică, pare-se, organizarea chiar a unui campionat. Nu-ți surde perspectiva?

— Ba da, face dl. G. cam sceptic. Mă întreb însă cum vor aplica fetele recomandarea de atîta ani repetată a Federației cu privire la practicarea jocului bărbătesc... Pe urmă, mi-e teamă că meciurile vor avea un caracter destul de închis, deoarece fetele, cînd vor, știu să organizeze apărări beton, impenetrabile și foarte asemănătoare cu faimosul lacăi-olivețian... Ca să nu mai vorbesc de marșajul mai strict, mai sever și mai eficient decât bărbajii.

CHEIA p. conf. AL MIRODAN

— Așadar, zic, am ajuns la sfîrșitul campionatului.

1) Sau chiar două.

MAI avem o erapă, duminica viitoare la cinci și jumătate, și două concursuri mai fierzi vom ști, în sfîrșit, cine-s campionii și, mai ales, mai ales, cine va intra (sau cădea) în barajul pentru A (sau B). Ce prevezi, domnule Gore? Steagul roșu, Progresul, A.S.A. Tg. Mureș?

— Greu să mă arunc în pronosticuri. N-am văzut „Sportul” de astăzi și — deci — nu cunosc amănunțele etapei.

— Vrei să știi cine joacă? — mă ofer eu scoțînd din buzunar.

— Nu. Cine arbitrează.

FOSTUL BOXER... ANTHONY QUINN — UN ACTOR CARE NU ACCEPTĂ SĂ FIE DUBLAT



Sportul se află printre antecedentele mai multor actori de renume mondial: Paul Newman, Raf Valone, Edward Robinson sau Johnny Weissmüller. El ocupă un loc destul de însemnat și în biografia lui Anthony Quinn. Poate, de aceea, și acum, la 52 de ani (pe care trebuie să recunoașteți că nu-i arată), Quinn apare în cele mai dificile episoade fără a fi dublat de „stuntmeni”. În ultimul său film, „Pustiile din San Sebastian” Anthony Quinn susține... personal o bătăie care durează aproape 15 minute, în care dă și primește un număr impresionant de lovituri. „Lumea poate vedea ce este o luptă adevărată, dură, bărbătească, fără trucaje” — a declarat Henry Verneull, regizorul acestui film.

O asemenea luptă cere celor implicați în ea o condiție fizică excepțională. Quinn susține că o posedă pentru că a început să și-o formeze încă de la vârsta de cinci ani, de cînd a fost nevoit să-și câștige singur existența, în condiții foarte grele. El a fost, rînd pe rînd, lustragiu, zidar, timpilar, măcelar, muncitor agricol și, o scurtă perioadă, boxer.

„Am crescut și am trăit într-o lume a bătăilor care, însă, nu erau lipsite de un cod etic propriu”, spune Quinn. „Gîndiți-vă la felul în care și-a pierdut, de exemplu, Floyd Paterson titlul de campion mondial! Nu e trist să vezi cum un campion al lumii este deposedat de titlu în mod necinstit?... Și eu am visat, cîndva, să urc pe tronul de pe virful piramidei lumii pugilistice. Cred, însă, că și cel care nu ajunge pe culmile gloriei sportive este demn de cinstirea noastră” pentru că luptă, pentru că vrea să reprezinte ceva”.

Pentru Anthony Quinn, viața a avut, din fragedă copilărie, acest caracter de luptă. El s-a născut, în Mexic, într-o familie neovoașă irlandezo-mexicană (numele său complet este: Antonio Rodolfo Quinn Oakaca) și la vârsta de 11 ani a străbătut peste 1000 de km, călare și pe jos, ca să-și găsească tatăl plecat de acasă în căutare de lucru.

„Atunci mi-am dat seama, spune celebrul actor, că prima condiție ca să te simți bărbat este să nu te temi de efort. Să simți

că nu mai poți ține un pahar de apă în mîină, că picioarele nu te mai pot duce, că trupul îți arde de oboseală și, totuși, voința să te poarte înainte — iată ceva care echivalează cu victoria unui sportiv. Viața este un drum neîntrerupt de lung, în care de multe ori te oprești, nu ca să te odihnești, ci ca să bozezi fără mînuși”.

Anthony Quinn a știut să arate, într-adevăr, că viața l-a învățat să lupte. Nu numai cu pumnii. Dacă a fost nevoie să călărească în năvalmoale cavalele din filmul „Vocea singelui”, el și-a desăvîrșit măiestria în călărie. Dacă a interpretat rolul unui tereador, el a învățat, cu răbdare, meșteșugul de a lupta cu taurii în arenă.

Astăzi, Anthony Quinn aleargă, înoată, se cațără pe frînghie, ca la 20 de ani. El constituie o pildă vie, convingătoare, pentru milioane de tineri care îi admiră isprăvile pe ecran.



ANTRACT

Viktor Korcinoi sau elogiul modestiei

Unul dintre pretendenții cel mai autorizați la tronul șahist mondial este de trei zile oaspetele Bucureștilor. Marele maestru VIKTOR KORCINOI vine pentru a treia oară în capitala României, oraș de care îl leagă — după mărturisirea sa — amintiri dintre cele mai frumoase. Aici a debutat în 1954 ca internațional, cucerind, la 23 de ani, o victorie răsunătoare. Iar în 1966, cînd era de acum... Korcinoi, și numele său se pronunța cu distincție stîmă în cele mai secrete cercuri șahiste ale lumii, a adăugat impresionantului său palmares de turnee încă un loc în titlu. Marele maestru depune eforturi evidente pentru a reconstitui fidel drumul succesorilor sale. Deel, campion al U.R.S.S. în 1960, 1963 și 1964, învingător la Hastings (1956) — cu Olafsson, Cracovia (1959), Buenos Aires (1960) — cu Reshevski, Budapesta (1961), Havana (1963), Erevan (1964), Soci (1966), Leningrad (1967), Beverwijk (1968). Este chiar prea mult pentru a creiona jucătorul de forță excepțională.

Acum, Korcinoi — la apogeei talentului și al măiestriei — se așază angajat din nou în lupta pentru supremația mondială. Pro-nosticurile converg către numele său într-un procent de 33 la sută, celelalte două treimi, fiind împărțite egal de Spasski și Larsen. În schimb, lui Tal nu i se dă nici o șansă. Poate pentru că a fost campion mondial...



— Opinia publică, grosmelefer, socotește că unul dintre cei patru semifinaliști actuali va fi viitorul campion al lumii. Dumneavoastră ce credeți?

— Eu nu voi fi altul de categoric și voi spune că oricare din cei patru semifinaliști MERITA să poarte coroana șahistă. Dar, să jumge campion mondial este, printre altele, și o chestiune de șansă. Cu ani în urmă nu a avut-o marele Paul Keres, împiedicat de un sistem greoi și nerational. Nici mie nu mi-a zîmbit norocul la timpul potrivit. Fîrta judecătorului meu cel mai sever, scotesc — spre pîidă — că în perioada anilor '64-'65 jucam mai tare decît acum. Dar, precizie, aspir la meciul decisiv abia acum. Este bine, dar nu este drept.

— Cum a fost meciul cu Reshevski?

— Sincer vorbind, m-am temut de „fertul” cu bătrînul vultur. Acum vreo 13 ani Reshevski era foarte puternic și păcea de ușor pe umerii noștri mari maștri. Gheller, Talmanov, Averbach pot confirma aceasta. Smilov și Keres nu-i agreau ca partener, și însăși Borvinnik juca greu împotriva lui, iar în 1956 a pierdut cu 14-2% un meci care constituie și acum obiectul de cea mai mare mîndrie personală a americanului. M-am pregătit, deci, „în inimă” și, analizîndu-i partidele, studîndu-i comentariile ori cărțile am ajuns la concluzia că forța și slăbiciunile noastre sînt cam aceleași cu, însă, fiind eu 20 de ani mai tînar! Într-un meci, primele două partide sînt totdeauna decisive. În întîlnirea de debut, Reshevski m-a prins, m-a întors pe toate fețele, dar, cu o apărare foarte exactă, am obținut remiza. Într-a doua s-am luat un plan în 15 mutări și am câștigat după alte 60. Meciul se juca în...

— În altă ordine de idei, surprinde modul foarte greu în care s-a calificat Larsen. Pus în mare dificultate de Portisch, el a învins — lucru rarîsim — în ultima partidă a meciului. Cum va explicați aceasta?

— În primul rînd, prin faptul că Portisch este un foarte bun jucător. În al doilea, că între sacul jocului de turneu și aceea a îndîlnilor de meci este o mare diferență. Și, în sfîrșit, că a se adapta la stilul unui adversar nu este totdeauna chiar — altă de simplă. Există, așa-zisele „ajustări-crașii” șahiste. Gheler, de exemplu, joacă foarte greu cu Spasski, Keres cu Fischer etc.

— Dar dumneavoastră?

— Mie nu mi-e ușor cu nici un jucător, răspunde Korcinoi și în glînga și în serio. Apoi conținuă: Dar cei care aspiră la titlul mondial trebuie să învingă orice adversar ca să-și justifice pretențiile.

— Cum apreciați meciul dv. cu Tal?

— Eu am un scor prea bun cu viitorul meu adversar — 2 victorii, o înfrîngere și 7 remize. Și, prin paradox — această înfrîngere se anunță cu atît mai grea, Tal este, indiscutabil, cel mai semnificativ și cel mai strălucit produs al șahului din ultimii ani. Un adevărat artist. Meciul său imens, incommensurabil, consta în faptul că el a reabilitat acest joc — într-un moment cînd avea nevoie realment de reabilitare — l-a demonstrat dreptul la existență. Dar legile luptei sportive sînt foarte dure și va trebui să fac tot posibilul pentru a câștiga meciul!

— Și, totuși, un pronostic: cine va fi viitorul campion mondial?

— Anul trecut aș fi răspuns fără ezitare Larsen. Anul acesta... — Poate Korcinoi?

— Să dea Dumnezeu!

Valeriu CHIOSE

RECORDUL AUTOMOBILISTIC BUCUREȘTI — BRAȘOV

ÎN SFÎRȘIT, CALCIANU: 1 ORĂ ȘI JUMĂTATE

...și alte 2 recorduri intermediare:

- 24' București — Ploiești
- 36' București — Cimpina

Așadar, a șaptea cursă a rutel și cea de-a patra încercare a inginerului Jean Calcianu s-a consumat la 29 august 1969: la ora 6:38 dimineața, din Piața Victoriei din Capitală, starterii au lăsat steagul galben și echipajul Jean Calcianu (pilot) — lt. col. M. Petala (navigator) și cronometrist la bord) a pus în mișcare „Hotchkiss”-ul cu destinația Brașov.

La Ploiești, în noua sa tentativă, Calcianu avea un avans de 2 minute asupra lui Papană, stabilind astfel recordul legăturii dintre cele două orașe, la 24 minute; la Cimpina mărșă avantașul, realizînd timpul rutel București — Cimpina: 36 minute, iar la Sinaia, Calcianu acumula un avans de 11 minute asupra timpului lui Papană, înregistrînd o viteză medie orară, pînă în acest punct al cursei, de 127,200 km.

„La Brașov, cronometrele sînt stopate la ora 8 și 03'56”, în momentul în care frînole „Hotchkiss”-ului scrijeau, mal, mal sa-nfioare însăși Timpa... Noul record al rutel București — Brașov: 1 oră, 39 minute și 54 secunde, — superior celui al lui Papană, cu 7 minute și 36 secunde, aparține acum lui Calcianu, cu o viteză medie orară de 111,420 km.



O fotografie document: doi ași, două temperamente, două palmaresuri internaționale. Nuvolari, deținător unor titluri și recorduri continentale și mondiale în automobilismul de acum trei decenii, schimbînd impresii de concurent cu inginerul român Jean Calcianu, înaintea startului „Marelui Premiu Automobilistic al Belgradului” — la 4 septembrie 1938. — patru zile după ce Calcianu făcuse magnifică cursă de record pe ruta București — Brașov. (Fotografia aparține colecției automobilistului FLORIN POPESCU)

Gospodăria comunală a Sinaiei, speriață ca trecerea vertiginoasă a lui Calcianu va sfîrși noi de praf chiar pe principala promenade a stațiunii, a stropit cu zel astaltul, fîrînd astfel alergătorului nostru multe minute prețioase impuse de recunoscuta prudență a lui Calcianu, care a redus simțitor viteza bolcivului, pe cel vreo trei kilometri „bine udati” de sacalele comunale.

Dar cursa își reia tempoul de năluca și Predealul e depășit la ora 7:13'30”.

„Dar, clădătenie, de unde atît Papană et și Budisteanu, au cîștigat timp tocmai pe porțiunea de la Sinaia la Brașov, ru Calcianu s-a petrecut un episod totuși contrar: pe ultimii 50 km el a pierdut minute prețioase... Explicația o dau căruțele de pe Valea Timișului, — un lung convoi întîlnit, cîgrăst coborînd atunci de la padure, aducînd lemne de foc pentru gospodăriile locuitorilor Brașovului, orașul neavînd, pe atunci, gaze naturale și aprovizionarea pentru țară se făcea astfel, de și timpuriu, de la sfîrșitul verii...”

bilului o oferă pentru moment. (acum 29 ani, m.n.)”

Iar confratele Jenny Dumitrescu, consemnînd noul record, își încheia raportajul astfel: „...automobilistii domniei de performanțe mari au cuvîntul!”

„A fost o invitație căreia Petre Cristea, în plină formă atunci și cu mari victorii internaționale, avea să-i dea curs...”

V. FIROIU

müller spinteca valurile în fantastica încercare de a înfrînta furia cascadei.

„Știa și Aurel să înoate. Două ore a vrut să devină un „Tarzan” al... Cîșmigului. Imaginație? Fantezie? Filmul s-a sfîrșit și tricoul îmbrăcat prima oară i-a reamîntit de pista de zgură pe care, dimineața, o mingiașe cu privirea, Johnny Weissmüller sau noul său idol, Jesse Owens, despre care auzise că s-a întors la Cleveland cu patru medalii olimpice de aur?

Tricoul a hotărît! A doua zi, uitînd de Johnny Weissmüller și de cascade, Aurel Vernescu se prezenta primul antrenament pentru „sută”.

Vacanța mare! Tînrul atlet pleacă la Gusu Sibiuului, cu pantofii cu cuiu dăruîți de Truică și cu fotografia lui Owens. Aleargă toată ziua, la vale și spre culmea dealului. Are picioare zdravene și inimă de otel — spun sătenii din Gusu. Dar, cel ce visează la gloria lui Owens este — totuși — un copil. Și nu întodeauna copiii sînt cumînți. Aurel face tot felul de năzdrăvăni. Fuge la scaldat. Se cațără în pruni. Ba, într-o zi, ca Năică al nîntrecutului meșter în ale povestirii, Ion Creangă, dă drumul la o găinușă și, fugărit de bunica, sare dintr-o dată gardul de nulele pe care pînă atunci nici nu îndrăzise să se cațere. A fost primul succes... sportiv: 1,20 la înălțime. Era complet cîștigat pentru atletism. Și totuși...

Din nou, la București. Primul drum — la stadion. Dar, nu-i vine să creadă. Nici unul dintre prietenii! Nici chiar antrenorul! Secția de juniori a clubului C.C.A. se desființase. Așadar, gata cu sportul... Jesse Owens poate să doarmă liniștit, cu cele patru medalii ale lui de la Berlin.

A doua zi — cu lacrimi în ochi — predarea echipamentului.

Iarna lui '33! Mioara — calacișă la Tînrul Dinamovist — insistă — „Ha! la noi, la bac. O să-ți placă”. Bebe Vernescu își lubește mult sora și, într-o zi, se hotărîște să-i facă pe plac. Doamne, ce forțată! Și ce zăpuseală!

Nu este vorba de plăcutele plimbări cu „universala” pe Cîșmigiu. Dar, parcă...

Antrenorul Cojocaru îl măsoară. Nu pare mulțumit. „Băiete, n-ai fi mai bine să încerci la canotaj academic? Ai picioare puternice, dar la călcat e nevoie de altceva”. Șifurlele nu-l atrag. Însă, pe Vernescu. Vine înapoi: „Ei, din „ăsta” vreau să fac...”. În sfîrșit, mult așteptatul — cu sufletul la gură — DA al antrenorului. Era în vremea cînd lotul consacraților — avînd ca prim solist pe Mircea Anastasescu — obținuse cîteva succese de prestigiu pe plan internațional.

Primăvară. După săptămîni de antrenamente — prima leșire pe apă, la Floreasca. În echipajul de... 8 (!), adevărat bac pliuștor. O excelentă școală la care, din păcate, s-a renunțat. E încă frig. Cei mai vechi, Tughev, Tică Popescu și... Leon Rotman n-au emoții. În schimb, are Vernescu pentru toți la un loc. Se sprîjină cu mina de ponton și se urcă într-un Klinker de dublu, o ambarcațiune în care mai greu se poate pierde echilibrul. Prinde padela, o fundă, învers decît trebuie, și după numai doi metri, cade în apa rece a lacului.

Asta a fost atunci. Apoi, caiaclul a început să asculte, să spinteca cumințe lacul în lung și-n lat. Primul concurs (mai, 1954). Tot la dublu Klinker. Dar, nu se mai răstoarnă și... cîștigă. Peste două săptămîni, din nou victorie. Se apropia sfîrșitul sezonului. Cei vechi îl strigau tot cu „puștule”. Cel mai important concurs, însă, nu se țînuse. În ține, start! Jean Dinicu avea o cotă de 9 la 1. Vernescu închide ochii și trage în disperare. Îl ajunge, dar nu-l poate depăși. Brațele slăbesc și apa i se pare ca de plumb. Padela se afundă puternic, strockul crește. „Bacu”-u folosește. Pe ultimii 30 de metri, Dinicu rămîne cu jumătate barcă în urmă. Pînă după balizele de la sosie. De-atunci, nimeni nu i-a mai spus lui Vernescu „puștule”.

Acesta este povestea primei plăchete pe care sorle „10 septembrie 1954” și care — deși de culoare neagră — străluceste, asemenea medalilor de aur, în inima și în amintirile marelui nostru campion. Pentru că de aici, a început, de fapt, lungul drum al gloriei sale sportive...

Dan GARLEȘTEANU (va urma)

DE LA CLUJ PÎN-LA CONSTANȚA, DIN ORADEA LA GALAȚI, CE UȘOR PARCURG DISTANȚA MOTORETELE „CARPAȚI”!



- viteză de regim: 40 km pe oră;
- viteză maximă: 55 km pe oră;
- consumă benzină: eca 2 litri la 100 km;
- costul transportului a două persoane (145 kg) pe o distanță de 10 km inclusiv uzura pleșelor este de cca 0,45 lei;
- SE VINDE ȘI CU PLATA ÎN RATE.

PRET REDUS 3400 LEI

Leningrad-București
3 1/2 - 2 1/2 (4), după
prima zi, la șah

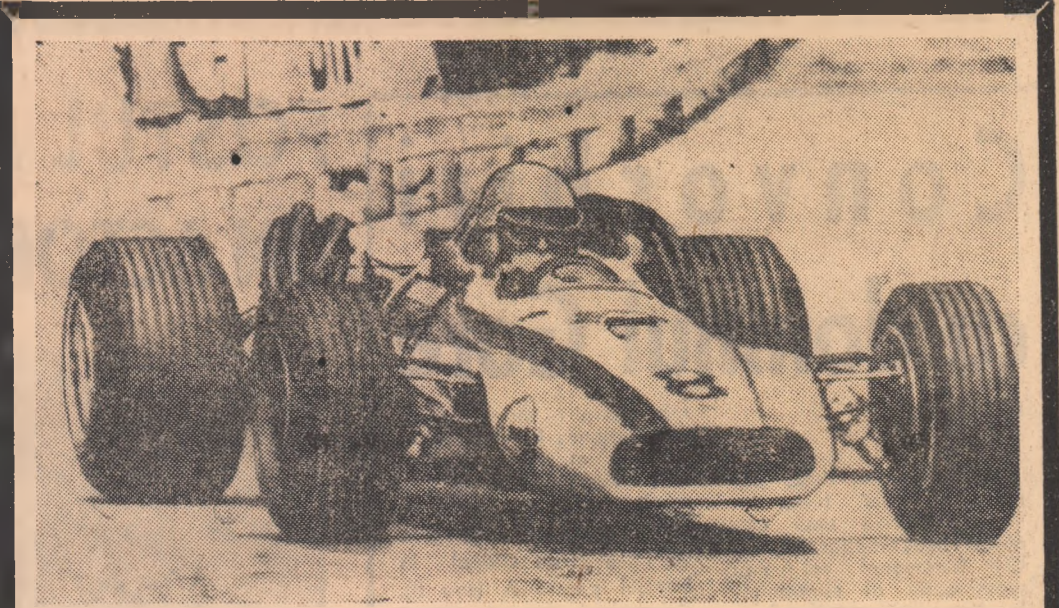
Ieri a început în Aula I.P.G.G. întâlnirea internațională de șah dintre echipele Bucureștiului și Leningradului. Se joacă la 10 table, tur-retur, fiecare formație fiind alcătuită din 6 seniori, 3 seniori și 1 junior.

În partidele centrale de seară, marele maestru Viktor Korčnoi l-a învins pe Florin Gheorghiu, iar Alexandru Nicolai a câștigat la Larisa Volpert.

Alte rezultate: Radovic - Zeitlin 1-0, Lukin - Ghizdavu 1-0, Bișard - Teodorescu 1-0, Berevoznic - Kristof 0-1 (prin depășirea timpului de gândire). Patru partide s-au întrerupt, Echipa Leningradului conduce cu 3 1/2-2 1/2. Astăzi, de la ora 16.30, se joacă partidele turului II.



Micii mușchetari din fotografia noastră sînt elevii centrului de inițiere în scrimă care funcționează la stadionul din Torino. Asemenea centre, care numără aproximativ 200 de cursanți, avînd între 8 și 14 ani, au fost organizate de Comitetul Olimpic Național al Italiei și în alte orașe mari din această țară: Roma, Milano, Genova, Napoli etc. Elementele dotate pentru acest sport sînt pregătite în centrele C.O.N.I. de antrenori calificați, timp de cinci ani.



26 MAI - Honda lui John Surtees, lansată cu toată viteza pe circuitul sinuos al Marelui Premiu al Monaco, n-a rezistat... Pilotul englez abandonază, precum, în timp ce Graham Hill continuă nestinjenit cursa spre victorie.



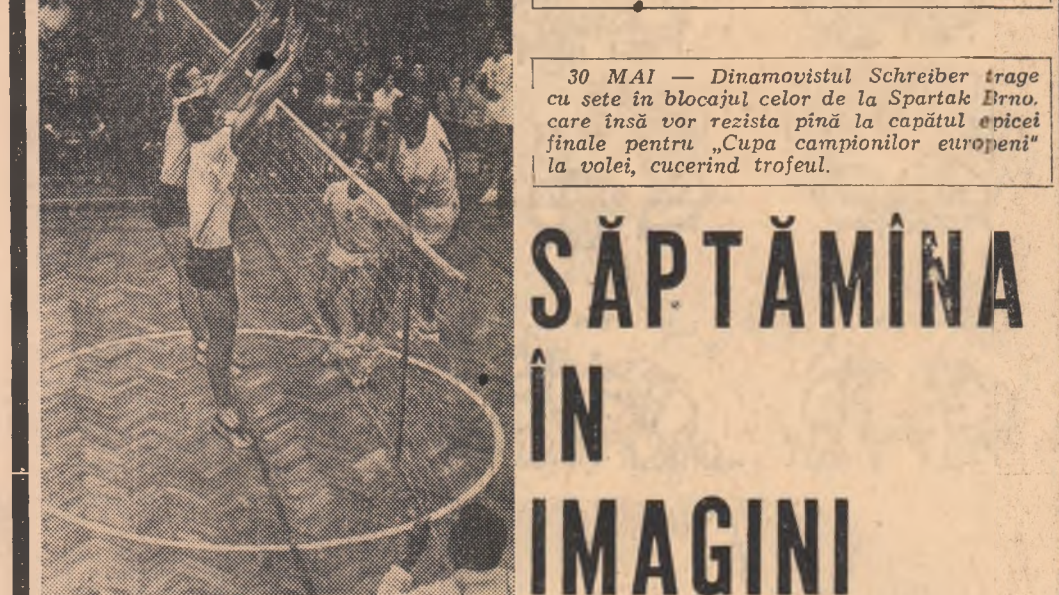
26 MAI - Dezlănțuit, italianul Sandro Mazzinghi (dreapta) punctează în fața sud-coreeanului Kim Ki So, în meciul de la Milano, redobîndînd campionatul mondial la categoria mijlocie-mică. Mazzinghi se revanșează nel pentru înfrîngerea nemeritată, de anul trecut, la Seul.



28 MAI - Campionul mondial, Eddy Merckx, trece primul linia de sosire la Brescia și reduce cu alte câteva secunde handicapul care-l separă de Michele Dancelli, lider în Giro d'Italia.



29 MAI - Antrac unfair-play pe Wembley, Nobby Stiles (în stînga), „bătălul rău” de la Manchester, pe punctul de a fi pedepsit de victimele sale din rîndurile Benficăi învins.



30 MAI - Lester Piggot, primul jockey al Angliei, cravasează victorios pe favoritul „Sir Ivor”, pe ultimii metri ai Derbyului de la Epsom.

30 MAI - Dinamovistul Schreiber trage cu sete în blocajul celor de la Spartak Brno, care însă vor rezista pînă la capîtul epiceii finale pentru „Cupa campionilor europeni” la volei, cucerind trofeul.

SĂPTĂMÎNA ÎN IMAGINI

30 MAI - Lester Piggot, primul jockey al Angliei, cravasează victorios pe favoritul „Sir Ivor”, pe ultimii metri ai Derbyului de la Epsom.

Telefoto AGERPRES

ZECE TITLURI ÎN POSESIA BOXERILOR BUCUREȘTENI UNUL LA CÎMPULUNG-MUSCEL

(Urmare din pag. 1)

MECIUL MAXIMEI ECONOMII

Cat. muscă (51 kg). Fără a se menaja aparent, colegii de club au ales calea prudentei, a economiei maxime de mișcări, în contrast cu tradiția categoriilor. Ne-am fi așteptat la o victorie a boxului tehnic, în condițiile în care s-a renunțat la agresivitate. Direcțor duble, în serie și cu efect ale lui Ciucă, Gruiescu le-a opus, favorizat de a-lonje, laterale largi, puternice, dar mai puțin precise. Atunci cînd, în repriza secundă, veșnicul său rival a găsit oarecare fisuri în mijloacele de apărare ale adversarului său, nu a știut să profite, nimerind adesea mânușile lui Ciucă. În final, lupta pare a se înțeți, dar tracul stăpînește încă pe combatanți (prea mult pentru o finală). Și astfel, după un meci anodin, în care arbitrii erau obligați să opteze, ei au ales (cu 3-2) pe Ciucă, detronind vremelnicele campion și redînd centura fostului titular.

FARA ISTORIC...
Cat. coșoș (54 kg). Campionul european, Nicolae Giju, nu și-a etalat întreaga gamă a posibilităților sale, deoarece adversar...

rul său, reșeauanul Gheorghe Pușcaș, nu l-a solicitat. Am asistat la un... meci de antrenament, în care Giju a reușit câteva numere: echive, serii la plex. Pușcaș a evoluat timorizat (fiesc), și a pierdut, decizia fiind acordată lui Giju cu 5-0.

„MAȘINA DE PUMNI”
Cat. pană (57 kg). Tot ce n-au făcut „muștele” și „coșoșii”, pare a fi fost lăsat pe seama „penelor”, care s-au angajat într-o indîrjîtă incriminare. Stilistul Buzuliu se lasă surprins de atacurile furibunde ale lui Simion, care posedă o remarcabilă reacție explozivă. Agresivitatea acestuia temerează tentativele de lovituri laterale ale adversarului. În ultimul minut al reprizei secundă, un croșeu de dreapta la bărbie îl trimite pe Buzuliu la podea. Marcat, acesta mai recepționează lovituri. Tentativele de ultimă oră, disperate, ale lui Buzuliu transformă minulele finale într-o luptă confuză. Dar decizia era obținută: unanimitatea judecătorilor îl desemnează campion (primul campion din provincie) pe Aurel Simion.

GRECO-ROMANE LA SEMIUȘOARA
Cat. semiușoară (60 kg). Ne așteptăm ca disputa Bădoi - Cuțov să ofere un spectacol...

plăcut, cunoscînd tenacitatea acestor boxeri. Am avut, însă, neplăcuta surpriză să vizionăm o întrecere care a semănat mai mult a lupte greco-romane, decît a box. Loviturile clare au fost inexistente. În schimb, au abundat obstrucțiile. În minutul 5 arbitrul spaniol Jose Rial l-a avertizat pe cel doi dinamoviști, anunțîndu-se ferm decis să nu le tolereze obstrucțiile. Era fiesc ca Bădoi (indeosebi) și Cuțov să înțeleagă acest semnal de alarmă. În să n-a întîmpiat așa. Bădoi a fost avertizat, a doua oară, pentru lovituri cu capul și, în finalul meciului, a fost descalificat. Așa că, tînărul Cuțov a îmbrăcat - fericit - primul său tricou de campion.

VICTORIA VULPOIULUI
Cat. ușoară (63,500 kg). - Garda falsă și alonja nu i-au fost suficiente tînărului Ene pentru a rezista asaltului furibund, tipic, al vulpoiului Antoniu. Putericele laterale ale acestuia, trimise cu rapiditate și cu spirit vindicativ, îl sperie pe Ene care suportă greu un croșeu la bărbie; el cade în corzi și este numărat. Marcat, Ene termină repriza primă dificil, dar își revine apoi și pînă în final echilibrează oarecum lupta prin centre eficace pe atacul lui Antoniu. Deși renunță la atacurile în tromba, Vasile Antoniu lovește suficient pentru a obține în unanimitate nu numai decizia ci și rivnitul titlu de campion național.

UN CAMPION MAI PUȚIN APLAUDAT
Cat. semimijlocie (67 kg) - Meci care nu a satisfăcut pe plan spectacular cu toate că specialistii îl trecuseră ca unul din „capetele de afiș” ale finalelor. Combatanții s-au studiat în prima repriză aîndoma unor pușigăști profesioniști care au în fața 15 reprize. În fazele care au urmat, numeroase cîncituri au pus la grea încercare răbdarea directorului de ring I. Boamfă.

În continuare am urmărit o adevărată îneclecare de forțe, în care s-a făcut o serioasă risipă de energie. În rîndul final Silberman a fost mai clar în acțiuni, însă meciul a continuat să fie confuz, situîndu-se la periferia boxului adevărat. Fiind mai energic în repostele din colțurile ringului Silberman și-a creat un ușor avantaj, primind decizia de învingător în unanimitate.

UN PUNCHEUR ÎNVINGE
Cat. mijlocie ușoară (71 kg). Numai cei care au luat loc în fotoliile din jurul ringului pot aprecia duritatea loviturilor schimbate de Ion Covaci și Virgil Bădea. Meciul a fost urmărit cu mare interes, deoarece atât Covaci cît și Bădea ne dezagăseră că vor câștiga centura...

„Cupa Giovaniini”
BOLOGNA, 1 (prin telefon). În incinta Palatului de sport „Rienzo” din localitate au început întrecerile pentru tradiționalul concurs internațional de floretă bărbați dotat cu „Cupa Giovaniini”. Participă 72 de scriimeri din loturile olimpice ale U.R.S.S., Ungariei, Italiei, ROMÂNIEI, Franței, Poloniei, Belgiei, Austriei și R. F. a Germaniei.

de campion. Metalurgistul a debutat cu cîteva directe precise la plex și la cap, luînd un ușor avantaj. Covaci a răspuns, iar în repriza următoare a atacat debordant. Victoria a fost acordată dinamovistului (cu 4-1), care a îmbrăcat din nou tricoul de campion.

DUPA MARI EMOȚII
Cat. mijlocie (75 kg). La începutul întîlnirii aveam impresia că ne aflăm la un antrenament în sala clubului Steaua din col. Plevnei. Finalistii se complăceau într-o rezervă exagerată sau cînd încercau să schițeze atacuri se menajau vădit. Boxerul cu favoriții gen Jean Pau Belmondo, Gh. Chivăr a pornit la atac în cea de a doua repriză și la o fază confuză, petrecută în colțul ringului, a alunecat și a fost greșit numărat de arbitrul spaniol Rial. Într-o asemenea situație delicată, Chivăr și-a dat seama că trebuie să acționeze la adevărată sa valoare pentru a nu lăsa centura în colțul opus. Plasînd numeroase directe la figură și lovind eficace la plex, Chivăr l-a dominat pe Năstac care a fost penalizat și cu un avertisment pentru box nereglamentat. Chivăr, fără să exceleze, își înscrie din nou numele pe lista campionilor, însă a rămas mai dator ca oricînd spectatoriilor.

UN RECORD EGALAT
Cat. semigrea (81 kg). „Ducul” Ion Monea - Petre Cimpeanu nu a pus vreau moment în discuție cine va fi învingătorul. Metalurgistul Cimpeanu a început timid, în timp ce Monea l-a controlat excelent cu directe de stînga. Abia în ultimul rund Cimpeanu a ieșit la atac, serile sale la stomac, făcîndu-l pe dinamovist să acționeze ceva mai prudent. În general Monea a boxat sigur pe el, folosînd o gamă variată de lovituri. Victoria sa, acordată cu 4-1, face ca numărul titlurilor de campion cucerite de el pînă acum să se ridice la 9 performanțe care n-au mai realizat-o decît fostul internațional, Dumitru Ciobotaru.

MARIUȚAN RĂZBUNAT
Cat. grea (plus 81 kg). Și în acest an finala greilor a confirmat că nu dispunem de elemente de primă mînă. Campionul dinamovist Ion Alexe nu a știut întotdeauna să-l contrez pe Iancu, meciul fiind confuz, cu multe acțiuni neregulate (ambii boxeri au ținut cît au putut corp la corp). Cînd a vrut să atace, Iancu a pornit cu brațele jos și... ochii închiși, paralizînd acțiunile dinamovistului. În unele momente ale meciului, boxerii s-au îmbrățișat pornind într-un prelungit... iangou. Alexe a câștigat la puncte cu 5-0, răzbinîndu-l pe Mariuțan.

Comentarii de Paul OCHIALEI și Romeo CĂLĂRAȘANU

„CUPA STEAUA” LA CICLISM: VASILE TUDOR A PRELUAT „TRICOU GALBEN”

luptat - ca în prima etapă - cu Emil Rusu, dezlănțuit, cî cu Vasile Selean. un veritabil.. spiridus, el și-a adjudecat primul loc (nu fără orenitate) și prin aceasta 30 de secunde bonificație. Beneficiul de timp îl aduce „tricol galben” și, poate, primul loc în ediția pe acest an a „Cupei Steaua”.

Iată clasamentul etapei a II-a: 1. Vasile Tudor (Dinamo) 3 h. 02' 12"; 2. Vasile Selean (Dinamo); 3. Șt. Cernea (Steaua); 4. C. Ciocan (Dinamo); 5. N. David (Steaua); 6. C. Gontea (Steaua); 7. A. Muciu (Dez. Brasov); 8. A. Suciu (Dez. Brasov); 9. W. Egedy (Dez. Brasov); 10. I. Cosma II C.S.M. Cluj - același timp. După două etape, în clasamentul general conduce VASILE TUDOR (DINAMO) cu 5 h. 29' 51, urmat la 15 sec. de Emil Rusu (Dinamo) și la 30 sec de Vasile Selean (Dinamo).

Astăzi la ora 8,30 se dă startul (km 7) în cea de a III-a etapă - ultima - București - Ploiești (varianta Buftea) - București, 120 km.

H. N.

Trimisul nostru special, ROMEO VILARA, transmite din Sofia O performanță de o valoare excepțională: Ritta Schmidt (R.D.G.) 1.87 m la înălțime - record mondial de junioare

SOFIA, 1 (prin telefon de la trimisul nostru special). În capitala Bulgariei a plouat pîng spre priză, dar, la ora începerii concursului, soarele și-a făcut apariția, scoțînd și mai mult în evidență, variata cîulozilor cu care a fost încununat stadionul Vasile Lewski. Atleti și atlete din Belgia, Cehoslovacia, Cuba, Danemarca, Elveția, Finlanda, R. D. Germană, Italia, Ungaria, Polonia, România, Turcia, U.R.S.S. și, bineînțeles din Bulgaria au luat startul la această a 14-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale Bulgariei, un excelent prilej de verificare pentru Olimpiada din octombrie.

Rezultatele primei zile, în ciuda unui oarecare tribut plătit vîntului din față și, mai ales, durității pistei de bitum, au fost în general multumitoare. Capul de afiș l-a constituit, fără discuție, săritura în înălțime fete care a reușit cîteva dintre favoritele șchișchetelor olimpice. Ritta Schmidt, în formă excepțională, a trecut cu manifeste ușurîng peste ștacheta aflată la 1,87 metri, stabilînd astfel nu numai un nou record al R. D. Germane, ci și un record mondial de junioare. De altfel și următoarele clase au înregistrat cifre remarcabile, concursul de la Sofia fiind, în această privință, cel mai lare din istoria atletismului european. Un nou record l-a înregistrat și demifonistul bulgar Velceu, în proba de 800 metri: 1'48,6.

Atletii noștri au avut o comportare stearsă în majoritatea probelor, cu mult sub nivelul celor precedente, la concursul de primăvară. Una din excepții, cei doi tineri alergători pe 800 metri. Neamțu și Ungureanu. Deși au obținut, acum, cele mai bune re-

zultate ale lor, în clasament ei au ocupat, totuși, locuri „modeste”. Iată și cîteva rezultate tehnice. **PAIEȚI**, 100 m: 1. Erboster (R.D.G.) 10,4; 2. Sineav (U.R.S.S.) 10,5; 3. Pankratov (U.R.S.S.) 10,5; 4. Ivanov (Bulg.) 10,6; Atleții români au fost eliminați în serii: **Iliescu** - 10,6; **Munteanu** - 10,9 și **Nichifor** - 10,7; 800 m: 1. From (R.D.G.) 1'48,6; 2. Velceu (Bulg.) 1'48,6; 3. Blabi (Cek.) 1'50,0; 4. Ivanov (Bulg.) 1'50,4; 5-6. Medijlmu- rec (Iug.) și Neamțu (Rom.) 1'50,4...

Olga Orban-Szabo - învingătoare

Un număr de 37 floretiste au fost prezente, sîmbătă dimineața, la startul concursului internațional individual organizat cu participarea loturilor olimpice ale României și Poloniei. Confirmînd frumoasa comportare de acum o săptămîină de la Como, Olga Orban-Szabo a reușit să încheie pe primul loc acest concurs, cu 6 victorii. Într-un turnee final desfășurat după formula clasică, cu 8 trăgătoare, reprezentanția fătii noastre n-a pierdut decît un asalt, la Ileana Drîmbă, într-o...

5. Morales (Cuba) 14,4; 400 m.: 1. Diaz (Cuba) 46,8; 2. Mihailffy (Ung.) 47,3; 3. Boskov (Bulg.) 48,0; 4. Beac (Rom.) 48,6.

FETE, 100 m.: 1. Kirsztenstein (Pol.) 11,5; 2. Sarna (Pol.) 11,7; 3. Cobian (Cuba) 11,7; 400 m.: 2. Zecmina (U.R.S.S.) 55,6; 2. Maricet (Iug.) 55,8; 3. Tomova (Bulg.) 56,7; Disc: Stagner (Ung.) 54,46; 2. Manoliu (Rom.) 53,78; 3. Menis (Rom.) 50,68; 4x100: 1. Ungaria 45,5; 2. R.D.G. 45,6; 3. Polonia 45,7; 800 m.: înălțime: 1. Schmidt (R.D.G.) 1,87; record mondial de junioare, 2. K. Schulze (R.D.G.) 1,83; 3. Blageova (Bulg.) 1,77; 4. Meltzer (R.D.G.) 1,74; 5. Boncl (Rom.) 1,74.

Campionatul republican de cîlărie
AU INTRAT ÎN CONCURS MAESTRII...

Confruntările primei etape a campionatului republican de cîlărie au continuat ieri, consemnînd intrarea în concurs a maestrilor sportului. Performerii zilei au fost: Liliانا Niulescu, C. Viad (Dinamo) cu Sevră C. Viad (Dinamo) și Sonda (Dinamo) p.p. 122,5; 3. C. Stefi (Prog. Craiova) cu Postăvar 1/2 p.p. 134,5; obstacole fete: 1. Liliانا Niulescu (Dinamo) cu Himalaya p.p. 117,0; 2. Eduith Wermecher (C.S.M. Sibiu) cu Gica p.p. 133,6; 3. Gabriela Ionescu (C.C.B.) cu Ghidran 3 p.p. 140,3. Întrecerile continuă.

Steaua și-a confirmat superioritatea la handbal

În fața unui public mai puțin numeros ca de obicei, handbaliștii de la Steaua și-au confirmat titlul de campioni adjudecînd cu o săptămîină înainte, învingînd cu scorul de 20-15 (10-10) pe eternii lor rivali, jucătorii de la Dinamo București. Partida, deși - după cum se vede - nu mai avea miză, a purtat totuși, amprenta unui joc important, în care au abundat greșelile tehnice.